

Wat de Franstalige politici uit de Zes niet zeggen of liegen

Fout 1: *Op een dag (8/11/1962) werden we wakker en de taalgrens was getrokken ten zuiden van ons*

Fout 2: *Wij (Franstaligen) voeren een strijd tegen het Vlaams worden van onze gemeenten*
Klinkklare nonsens natuurlijk. Alle zes de faciliteitengemeenten waren destijds (ten tijde van de vastlegging van de taalgrens) Nederlandstalige gemeenten. Bij wijze van gunst werden er gezien de stevige Franstalige minderheid faciliteiten toegekend. Het is pas vele jaren en een bewuste verfransings- en inwijkingpolitiek later dat de Franstaligen de meerderheid gingen uitmaken.

Fout 3: *Alles liep vlot in onze gemeenten tot de Vlamingen onze rechten begonnen te beperken*
Juister ware te stellen: alles verliep vlot tot we (de Franstaligen) de meerderheid uitmaakten. Lange tijd is Vlaanderen uitzonderlijk genereus geweest in de toepassing van de faciliteiten. Na tientallen akties van TAK en andere Vlaamse verenigingen ging men in Vlaanderen beseffen dat de faciliteiten werden misbruikt en dat het faciliteitenregime in deze gemeenten de facto neerkwam op een tweetaligheidsregime. Pas in de jaren negentig is de Vlaamse politieke klasse gaan beseffen dat er iets moest gedaan worden wilde men deze gemeenten uit Franstalige handen houden.

Fout 4: *De Vlamingen nemen allerlei onwettige maatregelen die onze rechten miskennen*
Bijna alle maatregelen die Vlaanderen heeft genomen in de strijd om het behoud van het Vlaams karakter van de Vlaamse Gordel, werden door de Franstaligen aangevochten voor de rechtbank. Deze maatregelen (inclusief de fel gecontesteerde omzendbrieven Peeters) werden steevast wettig bevonden.

Fout 5: *Wij (Franstaligen) respecteren de taalwetten*
Verschillende faciliteitengemeenten houden er een onwettig taalregister op na, dat wordt gebruikt om de omzendbrieven Peeters te negeren (bijvoorbeeld om Franstaligen onmiddellijk een Franstalige oproepingsbrief te bezorgen voor de verkiezingen). Achteraf komen klagen dat Vlaanderen weigert om 4 van de 6 faciliteitenburgmeesters te benoemen is hypocriet: Franstalige mandatarissen hebben in de aanloop naar de verkiezingen wel degelijk (bij herhaling) onwettige daden gesteld. Het FDF herhaalt ook met de regelmaat van de klok haar oproep aan de Franstalige mandatarissen in de Zes om het Frans te gebruiken tijdens de gemeenteraadszittingen.

Fout 6: *Wij (Franstaligen) doen inspanningen om ons aan te passen*
Deze positieve houding blijkt allerm minst uit "Le guide des droits linguistiques des Francophones" (uitgegeven door het FDF) waarin alle Franstaligen waar ook in Vlaanderen wordt gevraagd om steeds het Frans te gebruiken wie ook de gesprekspartner is: gemeentelijke of gewestelijke overheden, of zelfs private organisaties. Indien hier niet wordt ingegaan moet men "gewoon doorgaan in het Frans". Heel verhelderend is een (eentalig Franse) brochure die Didier Reynders (MR, kandidaat eerste minister (van alle belgen natuurlijk)) in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen liet verspreiden in Halle-Vilvoorde: de MR staat garant voor de uitbreiding van Brussel, voor het bestrijden van alle Vlaamse plannen gericht op assimilatie (aanpassing van de Franstaligen aan het Nederlandse karakter van de streek dus). De MR besluit: « S'il y a une patrie à donner aux francophones, s'il y a une patrie à leur faire aimer, c'est une patrie francophone, une Belgique francophone ».

